CERTIFICAT DE NIVELL C1

Nota sobre els continguts avaluables del certificat de nivell C1

A més dels continguts que hi ha a continuació, l'examinand del certificat de nivell C1 ha de poder demostrar el domini dels continguts exigits en els nivells anteriors.

1. Objectiu general

L'examinand ha de poder LLEGIR i ENTENDRE:

— Texts escrits llargs, variats i complexos.
— El sentit implícit que puguin tenir aquests texts.

L'examinand ha de poder ENTENDRE:

— Texts orals llargs, variats i complexos.
— El sentit implícit que puguin tenir aquests texts.

L'examinand ha de poder PARLAR:

— Amb fluïdesa i espontaneïtat, de manera flexible i eficaç.
— Amb finalitats socials, acadèmiques i professionals.
— Produint texts clars, estructurats i detallats.

L'examinand ha de poder ESCRIURE:

— Texts clars, estructurats i detallats, sobre temes complexos.
— Usant de manera adequada i coherent les estructures lèxiques i sintàctiques de la llengua.

2. Objectius específics

2.1. Comprensió oral

L'examinand ha de poder entendre la informació global, la informació específica, els detalls i la informació implícita d'aquests texts orals complexos:

— Intervencions sobre temes abstractes.
— Intervencions en què aparegui algun argot.
— Intervencions en reunions formals.
— Avisos públics.
— Instruccions tècniques.
— Interaccions en debats.
— Interaccions transaccionals entre interlocutors experimentats (per a l'adquisició de béns i serveis).
— Noticiaris, documentals, entrevistes i programes d'entreteniment.
— Anuncis publicitaris.

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder entendre la informació global, la informació específica, els detalls i la informació implícita dels texts següents, que poden ser llargs, variats i complexos:

— Texts argumentals i periodístics: assaigs, articles d'opinió, notícies, reportatges, ressenyes de llibres i pel·lícules...
— Instruccions generals i tècniques.
— Correspondència de tot tipus: cartes comercials, cartes professionals, missatges electrònics...
— Texts que genera la vida social, professional o acadèmica: texts publicitaris, treballs acadèmics, contractes diversos...

2.3. Expressió escrita

L'examinand ha de poder escriure texts clars i estructurats sobre temes complexos, i ha de poder demostrar que domina els recursos discursius i morfosintàctics propis d'un usuari experimentat, fins al punt que ha de poder usar aquestes CATEGORIES TEXTUALS:

— La descripció.
— La narració.
— Les instruccions.
— L'argumentació.
— L'explicació.

L'examinand ha de poder demostrar que domina aquestes categories textuals en la redacció d'aquests TIPUS DE DOCUMENTS:

— Carta i missatge electrònic personals.
— Invitació.
— Carta formal.
— Carta al director.
— Reclamacions, queixes i demandes.
— Article d'opinió per a una publicació local.
— Ressenya de llibres, obres de teatres i pel·lícules.
— Currículum.
— Carta comercial.
— Manual d'instruccions.
— Oferiment de serveis professionals.
— Notícia.

2.4. Expressió oral i interacció

L'examinand ha de poder expressar-se oralment amb claredat, fluïdesa i espontaneïtat, amb frases estructurades i detallades, en els àmbits social, acadèmic i professional. Aquesta capacitat s'ha de manifestar tant en l'expressió oral individual com en la interacció amb altres interlocutors.

a) EXPRESSIÓ INDIVIDUAL

En relació amb l'expressió individual, l'examinand ha de poder:

— Fer ús d'un repertori ampli de vocabulari que li permeti descriure, narrar, instruir, argumentar, explicar.
— Expressar amb precisió matisos subtils de significat.
— Emprar expressions col·loquials, locucions, refranys i frases fetes.
— Fer servir neologismes.
— Usar correctament els mecanismes de derivació i composició propis de la llengua catalana.
— Pronunciar correctament tots els sons catalans, amb els emmudiments, les sonoritzacions i les assimilacions pertinents.
— Entonar correctament les frases, amb els matisos necessaris.

b) INTERACCIÓ

En relació amb la comunicació amb altres interlocutors, l'examinand ha de poder:

— Fer ús d'un repertori lèxic ampli.
— Prendre la paraula, respondre rèpliques i formular contrarèpliques.
— Participar en un debat a tres bandes, fins i tot en temes complexos.

— Defensar una opinió responent a preguntes i comentaris.
— Fer preguntes i demanar aclariments als altres interlocutors.
— Mantenir negociacions per trobar solucions a una situació conflictiva (multa immerescuda, denúncies, etc.).
— Argumentar i saber explicar-se per exposar temes diversos.
— Instruir sobre temes diversos.
— Entrevistar o ser entrevistat.

2.5. Domini pràctic del sistema lingüístic

ORTOGRAFIA

Vocalisme

- Escriptura de les vocals *a/e* i *o/u* en posició àtona en paraules amb un cert grau de dificultat ortogràfica:

  — Paraules que contenen *a/e* i *o/u* a l'interior que sovint són objecte d'interferències d'altres llengües (*efeminat, emparar, sergent, assortiment, engolir, polir*…).
  — Paraules que tenen significat diferent segons si contenen *a* o *e* (*cove/cova, regne/regna, sanador/senador*…).
  — Paraules invariables quant a nombre acabades en *–us* (*fetus, ficus, globus*…).
  — Escriptura de la 1a i la 2a persona del plural de present del subjuntiu dels verbs *poder* i *voler* (*puguem, vulgueu*).
  — Paraules cultes que divergeixen de les respectives paraules patrimonials catalanes (*capítol/capitular, cònsol/consular, volcà/vulcanisme*…).

Consonantisme

- Escriptura de les oclusives:
  — Escriptura a final de síl·laba (*agnòstic, cigne, factible, docte, abdicar, abnegat*…).
  — Escriptura a final de paraula: paraules que acaben en *–c*, encara que els derivats presenten *–g* (*ànec, aràbic, llòbrec*…); paraules sense derivats per comparar (*baluard, lleopard, tord*…), i paraules que tenen significat diferent segons si acaben en *t* o en *d* (*bòlit/bòlid, cup/cub, estant/estand*…).
  — Estrangerismes que contenen la grafia *k* (*eureka, Frankfurt, judoka, kamikaze*…) i escriptura de paraules gràficament catalanitzades (*búnquer, còctel, estoc, joquei, màrqueting, rànquing*…).

- Escriptura de les nasals. Domini de les regles avançades de les nasals *n* i *m*:
  — Escriptura d'alguns casos dubtosos (*Istanbul, circumval·lació, triumvirat*…).
  — Escriptura dels grups *–nn–*, *–mn–*, *–mpt–* i *–mpc–* (*cànnabis, òmnibus, redempció, sumptuós*…).

- Escriptura de les fricatives i africades palatals:
  - Terminació *–tjar* a final de paraula (*assetjar, estotjar, enutjar*…).
  - Dígrafs *–tx–*, *–tg–* i *–tj–* a interior de paraula (*bitxo, alatxa, hostatge, oratge, calitja, petja*…).
  - Sufix *–atge* (*arrambatge, aterratge, tonatge*…).

- Escriptura de les fricatives alveolars. Domini de les regles avançades de les alveolars:
  - Essa sorda: escriptura de *s* o *ss* en paraules que solen presentar dubtes (*alcàsser, alferes, barnús,*…), i escriptura dels grups *–sc–* (*convalescència, consciència, escèptic*…) i *–xc–* (*excèntric, excel·lent, excepcional*…).
  - Essa sonora: escriptura de *s* o *z* en paraules que solen presentar dubtes (*aranzel, arrasar, asil*…), i paraules acabades en *–si* (singular) (*apocalipsi, elisi, èmfasi*…).

- Escriptura de les laterals. Domini de les regles avançades de la grafia *l·l*:
  - En paraules que comencen per *al·l–* (*al·legar, al·legòric, al·lè*…), *al·lo–* (*al·lòfon, al·loter, al·lomorf*…), *col·l–* (*col·lació, col·lagen, col·liri*…) i *il·l–* (*il·lació, il·luminat, il·lògic*…).
  - En paraules que acaben en *–el·la* (*franel·la, legionel·la*…), *–el·lar* (*cancel·lar, estel·lar, flagel·lar*…), *–il·la* (*axil·la, pupil·la, sibil·la*…) i *–il·lar* (*axil·lar, capil·lar, cavil·lar*…).
  - En paraules que poden presentar dubtes (*bèl·lic, hel·lènic, pol·lució*…).

- Escriptura de la grafia *h*. Domini de les regles avançades de la *h*:
  - En paraules començades per *hagio–* (*hagiografia*…), *hemato–* (*hematòleg*…), *hendeca–* (*hendecasíl·lab*…), *hepta–* (*heptàgon*…) i *hexa–* (*hexacord*…).
  - En paraules que poden presentar dubtes (*haixix, hissar, hèrnia*…).
  - A interior de paraula (*adherir, anhel, vehement*…).
  - En interjeccions (*hala, ehem*…).
  - En paraules que tenen significat diferent segons si contenen *h* o no (*on/hom/ohm*, *hala/ala*, *hostatge/ostatge*…).

- Escriptura de les grafies *b* i *v*. Domini de les regles avançades de les grafies *b* i *v*:
  - En paraules cultes que divergeixen de les respectives paraules patrimonials catalanes (*calb/calvície, cervell/cerebral/cerebel, llavi/labial*…).
  - En paraules que divergeixen d'altres llengües romàniques (*biga, bolcar, cavalcar*…)
  - En paraules que tenen significat diferent segons si contenen *b* o *v* (*ban/van, bast/vast, bel/vel*…)

- Escriptura de la grafia *w*: *darwinià, taiwanès, waterpolo*…

Accentuació i dièresi

- Accentuació de les paraules compostes (*nauticopesquer, historicoartístic, juridicoadministratiu*…).
- Accentuació de paraules que solen presentar dubtes respecte de la posició de la síl·laba tònica (*alfil, timpà, rubèola*...).
- Paraules amb doble possibilitat d'accentuació: *políedre/poliedre, dòmino/dominó, xófer/xofer*…
- Accents diacrítics (*bóta, féu, sòl*…).
- Domini de les regles avançades en l'ús de la dièresi: en verbs acabats en vocal + *–ar* (*creï, suï, incoï*…), en cultismes acabats amb els sufixos *–itat*, *–al* i *–itzar* (*heroïcitat, arcaïtzar, cicloïdal*…), i en casos d'estalvi de la dièresi (*pòdium, egoista, antiimperialista*…).

Apòstrof i guionet

- Aprofundiment en les regles de l'apostrofació: l'article determinat femení (*la host, la ira, la Haia*…), l'article determinat quan precedeix les sigles i les abreviatures (*l'art.*, *la UIB, l'RD*...), i l'article determinat i la preposició *de* quan precedeixen títols, noms comercials, etc., començats per vocal (*d'*El País, *d'El Corte Inglés*, *l'*Ada o l'ardor...).
- Aprofundiment en l'escriptura del guionet en les paraules compostes (*pit-roig, adéu-siau, pèl-roig, pèl-ras, qui-sap-lo*...).

MORFOLOGIA I SINTAXI

Gènere i nombre del substantiu i de l'adjectiu

- Forma femenina dels adjectius *oblic* (*obliqua*) i *inic* (*iniqua*).
- Noms d'animals que es diferencien per l'adjectiu *mascle* o *femella*.
- Paraules que canvien de significat segons el gènere (*ordre, pudor, coma*…).
- Paraules que sovint són objecte d'interferència d'altres llengües (*afores, allau, esplendor*…).
- *Tot, mig* (invariables) + nom de lloc (*Mig Europa ha patit una onada de fred, L'apagada ha afectat tot Menorca*...).
- Plurals en *–s*, encara que es tracti de singulars acabats en vocal tònica (*bisturís, dominós, ximpanzés*…).
- Singulars acabats en *–an* (*caiman, contraban, orangutan*…).
- Plural de substantius monosíl·labs i plans que formen el plural amb una *–s* (*calç/calços, índex/índexs*, *apèndix/apèndixs*…).
- Paraules invariables acabades en *–us i –es* (*fetus, herpes, messies*…).
- Paraules que només tenen forma de plural (*acaballes, exèquies, beceroles*…).

Concordança entre substantiu i adjectiu

- Concordança d'un adjectiu que afecta dos o més substantius de gènere diferent (*accés i sortida adequats, les obligacions i els drets pactats*…).
- Concordança de l'adjectiu que precedeix dos o més substantius de gènere diferent (*alta qualitat i disseny, bona collita i any*…).

Determinants i quantificadors

- Article determinat: absència d'article personal en registres formals (*Jaume I, Pius XII, Angela Merkel*…), formes de l'article en els topònims catalans i catalanitzats (*ses/les Salines, el Toro, el Caire*…), solucions formals a l'article neutre *lo* (*allò que podem fer, tan viu com és*…), i article + dia de la setmana quan es tracta d'un dia assenyalat (*el Dijous Bo, el Dilluns de Pasqua, El divendres 28 hi ha una reunió*…).
- Possessius: substitució d'un pronom personal tònic per un possessiu darrere locucions prepositives de lloc (*davant meu*), usos de *llur* i *llurs*, i estalvi del possessiu en usos abusius i incorrectes (**estar al seu punt, *va obrir les seves portes*…).
- Numerals: flexió de nombre en els numerals cardinals usats com a substantius (*els vuits em duen sort, he tret dos cincs*…), representació dels numerals amb xifres romanes (*el segle XVI, el papa Benet XVI, la reina Isabel II*…), formes d'ordinals per a usos concrets (*té un dècim de loteria, una octava representa un interval, dos terços de la població hi estan en contra*…), i formes i ús de *doble*, *triple*, *quàdruple*… (*una dosi tripla, la triple aliança*…).
- Quantitatius: usos de *un grapat de* i *gens ni mica de* (*Va comprar un grapat de llibres de vell, No té gens ni mica de gana*…), i negació de *massa* (*no gaire, no gens*) i de *molt* (*no gaire, no gens, poc*).
- Indefinits: flexió de *qualsevol*; usos de *altra cosa, ambdós, cadascú, en tal, en tal i en tal altre,* i *quelcom*, i usos incorrectes de *varis* com a especificatiu indefinit (**Vàries persones s'han queixat del teu tracte*), i de *mateix* com a pronom (**Les parcel·les són legals i es continuaran els treballs d'urbanització de les mateixes*).

Verbs

- Ús dels temps d'indicatiu i de subjuntiu.
- Ús coherent i adequat de la morfologia verbal pròpia dels contexts formals (*presentam, creim, desitj*….).
- 2a conjugació: verbs acabats en *–ènyer* (*estrènyer, constrènyer, empènyer*…) i *–ànyer* (*pertànyer, plànyer*…).
- Participis acabats en *–lt* (*resolt*…), *–st* (*compost*…), *–ós* (*confós*…), *–ès* (*imprès*…), i participis irregulars (*matar* > *mort, despertar* > *despert, coure* > *cuit/cogut, fugir* > *fuit/fugit*…).
- Formes de gerundi (*caure* > *caient, creure* > *creient*…).

- Perífrasis verbals: *en* + infinitiu (**al* + *inf.*), *després que* + verb, *una vegada* + verb, *en haver* + participi compost i *anar a* + infinitiu (en un context de passat).
- Ús del participi (*Acabat el concert, els músics foren felicitats*). No concordança del participi amb el CN (*N'he vist la primera part i no m'ha agradat gaire*).
- Ús del gerundi amb valor condicional (*Estudiant de valent arribaràs molt enfora*).
- Concordança subjecte-verb en noms col·lectius (*El grup tenia moltes ganes de fer un projecte. Tanmateix, no reberen finançament*; *La parella del quart són molt divertits*).
- Forma passiva del verb: *ser* + participi + *per* + CA (*L'esfondrament de l'edifici ha estat produït per la pluja*, **Per part de la societat civil s'ha demanat un canvi en la política legislativa del Govern*).

Pronoms personals tònics i febles

- Ús del pronom *mi* precedit de les preposicions *contra, fins a, cap a, sense, envers* i *entre*.
- Valor possessiu de *en* (*Va aprovar-ne l'estructura*, **Va aprovar la seva estructura*).
- Aprofundiment en les combinacions pronominals.
- Pleonasmes.
- Ús de la forma plena del pronom *se* davant els verbs començats per *s* (*se saluden, se celebra, se cita*…).
- Concordança del participi amb el pronom de CD que el precedeix (*Les he vistes molt concentrades*).

Pronoms relatius

- Formes i ús del pronom relatiu invariable *què* i del neutre *la qual cosa* i *cosa que*.
- Formes i ús dels pronoms relatius amb valor possessiu.
- Forma correcta (prep.) + art. + *que*.
- Pleonasmes.
- Oracions de relatiu substantives.

Preposicions

- Ús de la preposició *a* en els casos següents: *a*/Ø + CD (*tothom, ningú, algú, altri, qui, el qual*), *res / alguna cosa / quelcom* + *a* + infinitiu (*res a fer, alguna cosa a dir*…), en expressions de reciprocitat (*S'estimaven l'un a l'altra*) i en la locució preposicional *al cap de* (*Al cap de cinc minuts va tornar a fer la mateixa pregunta, *Als cinc minuts…*).
- Ús de la preposició *en*: per indicar moviment (en + *un/algun/aquest*) i lloc on succeeix una cosa (en sentit figurat), i en expressions temporals amb matís duratiu. Expressions amb la preposició *amb* (*anar amb compte, veure-s'hi amb cor*). Ús de la preposició *de* en sentit partitiu, seguida de noms anticipats i duplicats a través del pronom *en*, i en expressions amb la preposició *de* (*cosit de, diferent de, escapar de…*).
- Aprofundiment en l'ús de les preposicions *per* i *per a*, i *com* i *com a*.

- Verbs que regeixen preposició: *a, en, de* i *amb* (*atribuir a, participar en, abstenir-se de, comptar amb*…).
- Ús de preposicions tòniques i compostes, i de locucions prepositives: de temps (*devers*), de lloc (*rere, a l'entorn de, a la vora de, pels volts de, al capdavall de, al capdamunt de*...), de finalitat (*a fi de, per tal de*...) i altres (*a força de, amb vista a, en vista de, quant a*...).

Conjuncions

- Precisió en l'ús de les conjuncions i locucions conjuntives de coordinació: distributives (*ara... ara, no solament... sinó també que, així mateix, d'altra banda*...), adversatives (*i tanmateix, això no obstant/no obstant això, malgrat tot, de tota manera*...), consecutives (*de manera que*) i continuatives (*encara, encara més, fins i tot, així mateix, d'altra banda, ni tal sols*).
- Precisió en l'ús de les conjuncions i locucions conjuntives de subordinació: condicionals (*mentre, només que, posat que, si de cas, sols que, llevat que, tret que, fora que, si no és que*), comparatives (*com més... més, com menys... menys*), consecutives (*de manera que*), concessives (*per bé que, per... que..., si bé*), temporals (*així que, d'ençà que, tan aviat com, de seguida que*), modals (*segons que*), causals (*atès que*) i finals (*a fi que, per tal que*).

Adverbis

- Ús dels adverbis i les locucions adverbials següents: per expressar temps (*a hores d'ara, al més aviat possible, d'aleshores ençà*...), lloc (*arreu / a tot arreu / per tot arreu, enlaire, a la meitat*), manera (*exprés, per força, arran, a bastament*...), quantitat (*sols, solament, de més a més, amb prou feines*...), afirmació (*ben segur, per descomptat, sens dubte*....) i dubte (*per ventura, si de cas, qui sap*...).

Abreviacions

- Ús correcte d'abreviatures, símbols i sigles d'ús general.
- Escriptura de xifres, magnituds i quantitats en lletres o en números segons el context.

Usos de majúscules i minúscules

- Usos de majúscules i minúscules en noms d'entitats, empreses i institucions, en noms propis (sobrenoms i noms artístics) i en noms de grups artístics.

Puntuació

- Ús de signes gràfics: els claudàtors (per indicar omissió de part del text en una citació textual), el guió curt (per indicar dependència sintàctica) i el guió llarg

(comentaris del narrador a intervencions directes del personatge en texts literaris i transcripcions). Espais en blanc posteriors i anteriors als signes de puntuació.

- Puntuació sintàctica:

– Coma: per indicar que un element de l'oració s'ha traslladat del seu lloc habitual (*A n'Albert, el veig molt tranquil*), per indicar que s'ha elidit un verb (*En Pere se'n va comprar dues, i na Isabel, tres*) i en enunciats amb dues o més conjuncions *i* (*El president i la secretària presentaren la proposta, i els vocals l'estudiaren detalladament*).
– Puntuació dels fragments que inclouen locucions del tipus *ara bé*, *doncs bé*, etc., i en explicacions (*Els resultats no han estat gaire positius; ara bé, estam molt contents de la feina feta*).
– Punts suspensius: en enunciats incomplets i en suspens (reproducció de citació, sentència, refrany...).